

Romantizm musiqisində qadın obrazları

Kazimova Nərgiz (BMA)

Fakultə: Musiqi tarixi və nəzəriyyəsi

İxtisas: musiqi tarixi

Kurs: II

Elmi rəhbər: professor, sənətşünaslıq üzrə fəlsəfə doktoru, əməkdar müəllim Ülviyyə İmanova

Qadın gözəlliyi önünde əsrlər boyu şairlər, yazıçılar, bəstəkarlar, rəssamlar baş əymış, qadının zərifliyi və incəliyini yüksək səviyyədə təsvir etmişlər. Qadına həmişə ali varlıq kimi yanaşılmış, ona hörmət və sevgi bəslənilmişdir. Qadının insan cəmiyyətindəki bu rolu, mövqeyi ağıllı insanlar tərəfindən təqdir olunmuş, ona şeirlər yazılmış, musiqi əsərləri bəstələnmiş, gözəllikləri qayalara, daşlara həkk edilmişdir.

Romantizm dövrü qadınlara yanaşma tərzinə görə daha fərqli xüsusiyyətlərə malik olan dövrdür. Bu dövr insanların bir-biri üzərində mənəvi üstünlük qurmasının əksinə, fikirlərin daha demokratik şəkildə izah edilməsi, azad düşüncələrin əks etdirilməsi ilə fərqlənirdi. Romantizmin atmosferi qadınları kişilərlə bərabərhüquqlu etmək üçün əlverişli görünürdü. Bu dövrdə insanların hiss və duyguları, daxili narahatlığı, qarşılıqsız qalan məhəbbət mövzusu ön plana çəkildiyi üçün qadınlara əsas obraz olaraq yer verilməsi bu mövzuların ifadəsinə geniş şərait yaradırdı. Romantizm dövr bəstəkarı şəxsi həyatında başına gələn nakam və qarşılıqsız məhəbbəti öz əsərində təsvir edərək avtobioqrafik xarakterli əsər yaradır.

Qadın obrazlarının təhlili barədə bəzi tədqiqat işləri mövzuddur. Gülüstan Əliyeva “Azərbaycan bəstəkarlarının opera yaradıcılığında qadın obrazlarının musiqili dramaturji həlli”

adlı (elmi rəhbər Quliyev A.N.) sənətşünaslıq dissertasiyası yazmışdır. Musiqidə qadınlar mövzusu bir çox musiqişunas tərəfindən işlənmişdir. Məqsədimiz bütün bu yazılanları ümumiləşdirib, əlavə olaraq və fərqli bucaqlardan yanaşaraq romantizm dövründə Avropa bəstəkarlarının qadın obrazlarına yanaşma tərzini təhlil etmək, hər bəstəkarın özünəməxsus ifadə üsulunu və onların bu günümüzə qədər davam edən ənənələrini göstərib vahid elmi iş daxilində toplamaqdır.

20-ci əsrin əvvəllərində görkəmli Azərbaycan bəstəkarı, dahi Üzeyir Hacıbəyovun yaratdığı qadın obrazları mütərəqqi, dövrün adətlərinə qarşı etiraz səsini bildirən və yeniliyə cəhd göstərən gənclər idi. Opera və operettalarda qadın rolleri və partiyaları ifa etmək üçün aktrisa və müğənnilərin tapılmadığı bir dövrdə dahi bəstəkar gənc azərbaycanlı qızlar olan Gülcöhrə və Gülnazi sevib-sevilmək hüququ olan gənc xanımlar kimi göstərmişdi. Sevdikləri insanla bərabər olmaq üçün Gülcöhrə də, Gülnaz da dövrün normalarının əksinə gedib “ata sözündən çıxmaga” belə hazır gənc qızlardır. Üzeyir bəyin davamçıları olan bəstəkarlar da bu ənənəni davam etdirmiş, əsərlərində qadın obrazlarının mənəvi gücünü, azadlığını, qadının “zəif” deyil, “zərif” varlıq olduğunu göstərərək günümüzə aktual mövzu olaraq gətirib çıxarmışlar.

Dissertasiya işimizin ilk hissəsində romantizm dövrünün ümumi görünüşünü, həmin dövrün ümumi xasiyyətnaməsinə toxunmuş, həmçinin erkən romantiklərin yazdığı kiçik həcmli əsərləri – vokal silsilələri, kamera instrumental və s. əsərlərdə qadın obrazlarını təhlil etmişik. İkinci hissəni isə iki paraqrafa bölmüş, ilk paraqrafda qadınların həm şəxsiyyət olaraq rolü, həm də obraz olaraq yanaşılma tərzindən söz açmışıq. İkinci paraqraf iri həcmli əsərlər – opera, balet və s. əsərlərdə qadın obrazlarının təhlilinə yönəlmışdır.